

HOTĂRÎREA CURȚII CONSTITUȚIONALE
privind controlul constituționalității unor prevederi
din legile care reglementează asigurarea cu pensii a
judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii
și funcționarilor publici

Nr.4 din 27.01.2000

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.14-16/7 din 10.02.2000

* * *

În numele Republicii Moldova,
Curtea Constituțională în componența:

Pavel BARBALAT	- președinte
Nicolae CHISEEV	- judecător-raportor
Mihai COTOROBAI	- judecător-raportor
Constantin LOZOVANU	- judecător
Gheorghe SUSARENCO	- judecător
Ion VASILATI	- judecător-raportor

cu participarea Alionei Balaban, grefier, avocatului parlamentar Alexei Potînga, doamnelor Raisa Botezatu și Anastasia Pascari, judecători ai Curții Supreme de Justiție, reprezentanți ai Curții Supreme de Justiție, Nicolae Popescu, șef de secție la Procuratura Generală, reprezentant al Procuraturii Generale, Ion Creangă, reprezentantul permanent al Parlamentului la Curtea Constituțională, șeful sectorului relații cu autoritățile publice în Direcția juridică a Aparatului Parlamentului, în lipsa deputatului în Parlament Dumitru Pulbere, legal citat, în prezența Președintelui Asociației Judecătorilor din Republica Moldova Nicolae Timofti, consultantului principal al Parlamentului Gheorghe Grigorița și a viceministrului muncii, protecției sociale și familiei Anghelina Apostol, conducîndu-se de art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, art. 4 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, a examinat în ședință publică dosarul despre controlul constituționalității unor prevederi din legile care reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici.

Temei pentru examinarea dosarului au servit sesizările Curții Supreme de Justiție, Procurorului General, avocatului parlamentar Alexei Potînga și deputatului în Parlament Dumitru Pulbere, înaintate conform art. 24 și 25 din Legea cu privire la Curtea Constituțională.

Avînd în vedere că sesizările abordează una și aceeași problemă, a cărei soluționare ține de competența exclusivă a Curții Constituționale, sesizările au fost acceptate spre examinare în fond, conexe într-un singur dosar și înscrise în ordinea de zi prin deciziile Curții Constituționale din 3 noiembrie, 16 noiembrie și 13 decembrie 1999.

În cadrul examinării preliminare a cauzei Curtea Constituțională a solicitat puncte de vedere pe marginea sesizărilor Parlamentului, Președintelui Republicii Moldova, Guvernului, Ministerului Justiției, Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei și Consiliului Federației Generale a Sindicatelor.

Examinînd materialele dosarului, audiind informația prezentată de judecătorii-raportori, argumentele părților și ale reprezentanților lor expuse la proces,

Curtea Constituțională
a c o n s t a t a t :

1. La 28 iulie 1999 Parlamentul a adoptat Legea nr. 552-XIV "Cu privire la modificarea, completarea și abrogarea unor acte legislative"*

(în continuare Legea nr. 552-XIV).

-----
* M.O., 1999, nr. 116-117, art. 551.

Potrivit preambulului, această Lege a fost adoptată în scopul realizării Strategiei reformei sistemului de asigurare cu pensii în Republica Moldova și aducerii actelor legislative ce includ norme de asigurare cu pensii în concordanță cu Legea nr. 156-XIV din 14 octombrie 1998 "Privind pensiile de asigurări sociale de stat".

Între altele, prin Legea nr. 552-XIV au fost modificate, completate și expuse într-o nouă redacție următoarele acte normative:

- Legea nr. 902-XII din 12 ianuarie 1992 "Cu privire la Procuratură"
** a fost completată cu art. 451 (art. Ip. (1) - (10);

** Monitorul Parlamentului, 1992, nr. 1, art. 23.

- în Legea serviciului public nr.443-XIII din 4 mai 1995***, în art. 25 alin. (7) și alin. (9) au fost excluse, iar alin. (6) și alin. (8) din art. 25 și art. 29 au fost expuse într-o nouă redacție (art. VII alin. 1 și 2 p. (1) - (10);

*** M.O., 1995, nr. 61, art. 681.

- în Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 "Cu privire la statutul judecătorului"**** din art. 26 au fost excluse alin. (5) - (8) și alin. (10), iar art. 32 a fost expus într-o redacție nouă (art. VIII alin. 1 și 2 p. (1) - (10).

**** M.O., 1995, nr. 59-60, art. 664.

Potrivit modificărilor și completărilor operate, actele normative enumerate în partea ce ține de modul de pensionare prevăd următoarele.

Judecătorii, procurorii, anchetatorii Procuraturii și funcționarii publici au dreptul la pensie cu condiția realizării vechimii în muncă în funcțiile respective de minimum 20 de ani și a respectării prevederilor art. 41 alin. (1) și art. 42 alin. (1) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Pensia se stabilește în quantum de 42 procente din venitul mediu lunar asigurat.

Modul de calculare a stagiului de cotizare și a venitulului mediu lunar asigurat se stabilește de către Guvern.

Cuantumul maxim al pensiei calculate nu poate depăși 75 procente din venitul mediu lunar asigurat. Pensiile se plătesc integral, indiferent de faptul realizării veniturilor pasibile de asigurări sociale de stat.

Judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici, care nu au atins vârsta de 65 de ani bărbații și 60 de ani femeile și beneficiază de pensie stabilită până la punerea în aplicare a Legii nr. 552-XIV, plata pensiei se suspendă pentru perioada exercițiului funcțiilor respective de judecător, procuror, anchetator al Procuraturii și funcționar public.

Până la împlinirea vârstei de pensionare de 65 de ani bărbații și 60 de ani femeile, plata pensiei se efectuează din mijloacele bugetului de stat, iar la atingerea vârstei menționate - pensia se plătește din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat.

Potrivit art. VIII din Legea nr. 552-XIV din art. 26 al Legii cu privire la statutul judecătorului au fost excluse alineatele (5) - (8) și (10), conform cărora judecătorul demisionat avea dreptul la pensie pentru vechime în muncă sau la o indemnizație lunară viageră;

judecătorul demisionat care avea în funcția de judecător o vechime de cel puțin 20 de ani beneficia de o indemnizație lunară viageră neimpozabilă de la 80 pînă la 100% față de salariul mediu plătit în funcția respectivă de judecător. A fost suspendat dreptul judecătorului demisionat de a activa în sfera justiției, precum și dreptul judecătorului demisionat de a beneficia de indemnizația lunară viageră și de salariu pentru exercitarea temporară a funcțiilor unui judecător absent sau într-un post vacant de judecător, ori a altei funcții în sfera justiției.

2. La 28 octombrie 1999 Curtea Supremă de Justiție a solicitat Curții Constituționale controlul constituționalității art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului în redacția Legii nr. 552-XIV.

În sesizare se menționează că diminuarea cuantumului pensiei calculate, precum și restricțiile la plata pensiilor, stabilite judecătorilor în modul prevăzut în lege, contravin art. 6, art. 16, art. 43, art. 47, art. 54 și art. 116 din Constituție, principiilor fundamentale despre independența organelor judiciare, consfințite în rezoluțiile Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite nr. 40 din 29 noiembrie 1985 și nr. 146 din 13 decembrie 1985, precum și în Carta Europeană cu privire la statutul judecătorului, potrivit căreia cuantumul pensiei judecătorului trebuie să fie, cît de apropiat posibil de nivelul ultimei sale remunerări.

În sesizarea Procurorului General se contestă dispozițiile art. I, VII și VIII ale Legii nr. 552-XIII. Autorul sesizării consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale și actelor internaționale. Prin modificările operate s-au diminuat garanțiile sociale ale procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și ale judecătorilor. Dispunînd completarea Legii cu privire la Procuratură cu art. 45/1, legiuitorul a încălcat principiul internațional al respectării drepturilor anterioare, dobîndite în mod licit, în virtutea cărora cuantumul noii mărimi a pensiei nu poate fi mai mic decît cel stabilit printr-o lege anterioară.

În sesizările avocatului parlamentar Alexei Potînga și deputatului în Parlament Dumitru Pulbere este contestată constituționalitatea normelor ce reglementează asigurarea cu pensii nu numai a judecătorilor, ci și a procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici. Referindu-se la o serie de hotărîri ale Curții Constituționale, autorii sesizărilor consideră că modificările și completările operate în actele normative ce reglementează asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici sînt discriminatorii, contravin principiilor constituționale despre echitate și egalitate în fața legii.

3. Curtea Constituțională reține că, în lumina prevederilor art. 6 alin. (2) din Codul jurisdicției constituționale, obiect al examinării în prezenta cauză îl constituie controlul constituționalității dispozițiilor următoarelor acte normative: art.45/1 din Legea cu privire la Procuratură; art. 25 și art. 29 din Legea serviciului public, art. 26 și art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului în redacția Legii nr. 552-XIV.

Raportînd actele normative supuse controlului constituționalității la dispozițiile Legii Supreme, Curtea Constituțională relevă următoarele.

Pornind de la principiile fundamentale ale statului, Constituția garantează cetățenilor asistența socială în caz de șomaj, boală, invaliditate, văduvie, bătrînețe sau în celelalte cazuri de pierdere a mijloacelor de subzistență, în urma unor împrejurări independente de voința lor(art. 47 alin. (2)).

Dreptul cetățeanului la asigurarea cu pensie (pensie de bătrînețe, pentru vechime în muncă etc.) se află în dependență directă de

caracterul activității social-utile prestate.

Pensiile pentru vechime în muncă ale judecătorilor, procurorilor și anchetatorilor Procuraturii, funcționarilor publici au fost obținute prin munca prestată de aceștia, prin exercitarea unor funcții speciale, de importanță majoră pentru societate. În exercițiul funcțiilor lor, judecătorii, procurorii, anchetatorii Procuraturii, funcționarii publici sînt investiți cu un statut juridic special, consfințit în art. 116, 124 și 125 din Constituție, precum și în următoarele legi: Legea cu privire la Procuratură, Legea cu privire la statutul judecătorului, Legea serviciului public (cu modificările și completările ulterioare).

Principiul independenței judecătorului, consfințit în art. 116 din Constituție și în Legea cu privire la statutul judecătorului, este un element special al statutului său juridic și condiția principală a independenței autorității judecătorești.

Societatea și statul, înaintînd față de judecător și față de activitatea sa profesională exigențe sporite, sînt obligate să-i asigure garanții corespunzătoare pentru exercitarea activității de înfăptuire a justiției.

Termenul împuternicirilor judecătorilor, independența, securitatea, remunerarea corespunzătoare, condițiile de muncă, de asigurare cu pensii și vîrsta de pensionare trebuie să fie garantate în modul convenit prin lege.

În scopul asigurării principiului independenței judecătorului, în Constituție (art. 121 alin. (2) și în Legea cu privire la statutul judecătorului, a fost consfințit un sistem de garanții juridice.

Potrivit art. 124 din Constituție și Legii cu privire la Procuratură (cu modificările și completările ulterioare) Procurorul General și procurorii subordonați acestuia exercită supravegherea executării exacte și uniforme a legilor de către organele administrației publice, de către persoanele juridice și fizice și asociațiile lor, apără ordinea legală, drepturile și libertățile cetățenilor, contribuie la exercitarea justiției, în condițiile legii.

Data fiind importanța socială majoră a obligațiunilor procurorilor și anchetatorilor Procuraturii, responsabilitatea sporită, riscul pe care îl comportă exercițiul atribuțiilor lor funcționale, categoriile respective de colaboratori trebuie să beneficieze de un sistem de garanții juridice certe.

Statutul juridic al funcționarului public este reglementat prin Legea serviciului public. Statutul juridic al unei funcții publice este determinat de nivelul juridico-organizatoric al organului administrației publice, care angajează funcționarul la lucru, de locul și rolul acestei funcții în structura organului administrației publice, de caracterul și gradul de competență profesională necesară pentru exercitarea funcției respective și include drepturi, obligații și responsabilități ale funcționarului public, exigențe față de calificarea sa. Garanțiile sociale și retribuția funcționarilor publici fac ca statutul lor juridic să se distingă de statutul altor categorii de lucrători. De aici și necesitatea instituirii unui nivel sporit de asigurare materială și socială a funcționarilor publici.

După cum reiese din preambulul Legii nr. 552-XIV, ea a fost adoptată de către legiuitor în scopul realizării Strategiei reformei sistemului de asigurare cu pensii în Republica Moldova și aducerii actelor legislative ce includ norme de asigurare cu pensii în concordanță cu Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat.

Curtea Constituțională consideră că, adoptînd Legea în cauză, legiuitorul a încălcat normele art. 116, art. 124 și art. 125 din Constituție, care reglementează statutul juridic al judecătorilor și mandatul procurorilor, diminuînd garanțiile lor sociale.

E de menționat că asigurarea materială, inclusiv asigurarea cu pensii a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici este reglementată prin acte juridice speciale, unitare și obligatorii: Legea cu privire la Procuratură, Legea cu privire la statutul judecătorului, Legea serviciului public (cu modificările și completările ulterioare).

Reglementarea juridică a asigurării cu pensii a acestor categorii de persoane se face exclusiv prin legile menționate, și nu prin Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat. Mai mult decât atât, nici Strategia reformei sistemului de asigurare cu pensii, aprobată de Parlament la 23 septembrie 1998, nici Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat nu prevăd reducerea cuantumului pensiei și suspendarea plății pensiilor stabilite judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici. De menționat de asemenea că nici una din normele internaționale în vigoare nu prevede asemenea restricții.

Prin realizarea garanțiilor de independență a judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici se asigură protecția drepturilor și libertăților lor, dreptului la un mod specific de suspendare din funcție și încetare a exercițiului atribuțiilor lor, dreptul la demisie, precum și dreptul la asigurarea cu pensii. Normele privind protecția de stat, asigurarea materială și socială, inclusiv asigurarea cu pensii, consfințite în legile menționate mai sus, își mențin puterea juridică și nu pot fi anulate sau modificate.

Într-o serie de hotărâri ale sale Curtea Constituțională a abordat aspectul juridic al problemei privind statutul judecătorilor, consfințit în Constituție, și a garanțiilor sociale ale independenței lor.

Astfel, în Hotărârea nr. 19 din 29 aprilie 1999, Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituționale prevederile art. 52 și Anexa nr. 23 la Legea bugetului pe anul 1999 nr. 216-XIV din 12 decembrie 1998*, potrivit cărora în anul 1999 a fost suspendată integral sau parțial acțiunea actelor normative ce prevăd unele garanții sociale pentru colaboratorii poliției, militari, procurori, funcționarii publici, judecători, precum și pentru alte categorii de lucrători. Prin această hotărâre a fost recunoscută neconstituțională și suspendarea acțiunii art. 32 alin. (2) din Legea cu privire la statutul judecătorului, care prevedea că pensia pentru vechime în muncă se plătește integral judecătorului în funcție. Recunoscând drept neconstituționale art. 52 și Anexa nr. 23 la Legea bugetului pe anul 1999 nr. 216-XIV din 12 decembrie 1998, Curtea Constituțională, printre alte argumente, a menționat că prevederile legii privind stabilirea unor garanții materiale ale independenței judecătorului trebuie să corespundă înaltului său statut, să fie asigurate și să se respecte necondiționat. La adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, consfințit în Legea cu privire la statutul judecătorului.

-----
* M.O., 1999, nr. 48-49, art. 28.

În Hotărârea nr. 27 din 18 mai 1999* Curtea Constituțională a recunoscut drept neconstituționale prevederile art. 17, art. 23 și art. 50 alin. (4) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, potrivit cărora pensionarilor care realizează venituri pasibile de asigurări sociale de stat li se suspendă suma de pensie care depășește dublul pensiei minime pentru limită de vîrstă. În hotărârea sa Curtea Constituțională a menționat că îngrădirea drepturilor pensionarilor ce realizează alte venituri de a primi pensia stabilită nu numai că este contrară dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, dar anihilează

însăși destinația și sensul asigurării cu pensii.

-----
* M.O. 1999, nr. 56-58, art. 38.

Astfel, examinînd dosare concrete privind controlul constituționalității unor acte normative ce reglementează asigurarea cu pensii, Curtea Constituțională s-a pronunțat univoc asupra faptului că cuantumul pensiei, stabilit printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate nu poate fi suspendată printr-un act normativ adoptat ulterior. Diminuarea cuantumului sau suspendarea plății pensiei sînt posibile numai în cazurile în care la stabilirea ei au fost comise abuzuri sau alte încălcări ale legii.

În acest context este necesar de menționat următoarele. Potrivit art. 140 alin. (1) din Constituție, art. 26 alin. (7) și art. 28 alin. (1) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, legile și alte acte juridice sau unele prevederi ale lor își pierd puterea juridică la data adoptării hotărîrii Curții Constituționale și nu pot fi aplicate pe viitor. Hotărîrile Curții Constituționale sînt definitive, nu pot fi atacate, produc efect numai pentru viitor.

Curtea Constituțională relevă, că, adoptînd legea contestată, legiuitorul nu a ținut cont de dispozițiile Constituției și Legii cu privire la Curtea Constituțională, precum și de concluziile cuprinse în hotărîrile Curții Constituționale nr. 19 din 29 aprilie 1999 și nr. 27 din 18 mai 1999.

Potrivit art. 32 alin. (6) din Legea cu privire la statutul judecătorului, art. 45/1 alin. (6) din Legea cu privire la Procuratură și art. 29 alin. (6) din Legea serviciului public în redacția Legii nr. 552-XIV, judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici, care nu au atins vîrsta de 65 de ani bărbații și 60 de ani femeile și beneficiază de pensie stabilită pînă la punerea în aplicare a Legii nr. 552-XIV, plata pensiei li se suspendă pentru perioada exercițiului funcțiilor respective.

Totodată, Legea nr. 552-XIV nu prevede asemenea restricții la asigurarea cu pensii pentru alte categorii de lucrători.

Prin urmare, normele Legii, contestate în această parte în sesizările Curții Supreme de Justiție, Procurorului General, avocatului parlamentar Alexei Potînga și deputatului în Parlament Dumitru Pulbere, contravin principiilor constituționale despre echitate, principiului neretroactivității legii și nu se subsumează hotărîrilor Curții Constituționale citate mai sus.

Potrivit logicii legiuitorului, pensia stabilită judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici, poate fi plătită numai cu condiția încetării de către aceștia a exercițiului funcției respective.

Curtea Constituțională consideră că, prin aceasta, legiuitorul a stabilit noi temeuri pentru încetarea exercițiului funcțiilor de judecător, procuror, anchetator al Procuraturii, funcționar public, ceea ce contravine art. 116 alin. (2) din Constituție, art. 25 din Legea cu privire la statutul judecătorului, art. 16 din Legea cu privire la Procuratură și art. 28 din Legea serviciului public.

În conformitate cu art. 116 alin. (2) din Constituție judecătorii instanțelor judecătorești, care au lucrat în funcția de judecător cinci ani, sînt numiți în funcție pînă la atingerea plafonului de vîrstă. Eliberarea înainte de termen a judecătorului din funcția deținută se face în temeiul și în modul stabilit de art. 25 din Legea cu privire la statutul judecătorului. Eliberarea din funcție a procurorilor, anchetatorilor Procuraturii, precum și a funcționarilor publici se face în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea cu privire la Procuratură și

art. 28 din Legea serviciului public, care nu prevăd că stabilirea pensiei este un temei pentru încetarea exercițiului funcției.

Curtea Constituțională relevă că prevederile Legii nr. 552-XIV, potrivit cărora se suspendă plata pensiei pentru perioada exercițiului funcției, contravin de asemenea prevederilor art. 49 alin. (1) din Legea privind pensiile de asigurări sociale de stat, care prevede că pensiile în plată la data intrării în vigoare a acestei legi se păstrează în cunatumurile stabilite.

Curtea Constituțională nu poate reține de asemenea punctul de vedere al Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei asupra problemei în discuție, potrivit căruia situația financiar-economică a țării nu permite acoperirea cheltuielilor pentru asistența socială. Din calculele, prezentate de către Guvern, rezultă că, potrivit situației la data de 1 ianuarie 1999, pensionarii din rîndul judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici constituiau doar 390 de persoane sau 0,06% din numărul total al pensionarilor din țară, iar alocațiile anuale pentru plata pensiilor lor constituiau 0,5% din suma totală a alocațiilor pentru aceste scopuri.

Curtea Constituțională relevă de asemenea că art. VIII alin. (1) p. 1 din Legea nr. 552-XIV, potrivit căruia din art. 26 al Legii cu privire la statutul judecătorului se exclud alin. (5) - (8) și alin. (10), care instituie pentru judecătorii demisionați unele drepturi (dreptul la pensie pentru vechime în muncă, dreptul la indemnizație lunară viageră, dreptul de a activa în domeniul justiției etc.) și art. VII alin. 1 p. patru din Legea menționată, prin care din art. 25 din Legea serviciului public se exclud alin. (7) și alin. (9), care reglementează stabilirea pensiei pentru limită de vîrstă funcționarilor publici în cazul lichidării, reorganizării organului autorității publice sau al reducerii statelor de personal, precum și dreptul de a lucra și a primi pensia și salariul după ieșirea la pensie de asemenea contravin art. 6, art. 16, art. 43 alin. (1) și art. 54 din Constituție.

În afară de aceasta, dispozițiile Legii nr. 552-XIV au incidență și asupra judecătorilor, procurorilor, anchetatorilor Procuraturii și funcționarilor publici, care au atins vîrsta de 65 de ani bărbații și 60 de ani femeile și beneficiază de pensia stabilită pînă la punerea în aplicare a legii în cauză. În art. 32 alin. (10) din Legea cu privire la statutul judecătorului, în art. 45/1 alin. (10) din Legea cu privire la Procuratură și în art. 29 alin. (10) din Legea serviciului public se stabilește că plata pensiei pentru aceste categorii de persoane se efectuează din mijloacele bugetului asigurărilor sociale de stat în cuantumul calculat în condițiile prezentei legi, iar diferența dintre cuantumul pensiei stabilit inițial și această sumă se plătește din mijloacele bugetului de stat.

Schimbările ce vizează condițiile de plată a pensiilor pentru judecători, procurori, anchetatorii Procuraturii și funcționarii publici, stabilite pînă la intrarea în vigoare a Legii nr. 552-XIV, instituite de către legiuitor, contravin art. 47 alin. (2) și art. 76 din Constituție și principiului respectării drepturilor dobîndite anterior în mod licit.

Pentru considerentele expuse, călăuzindu-se de art. 140 din Constituție, art. 26 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la Curtea Constituțională, art. 62 și art. 68 din Codul jurisdicției constituționale,

Curtea Constituțională

H O T Ă R Ă Ș T E :

1. Declară neconstituționale următoarele prevederi ale actelor normative în redacția Legii nr. 552-XIV din 28 iulie 1999 "Cu privire la modificarea, completarea și abrogarea unor acte legislative":

a) art. 45/1 din Legea nr. 902-XII din 29 ianuarie 1992 "Cu privire la Procuratură":

b) art. 29 alin. (1), alin. (2), alin. (4), alin. (6) și alin. (10) din Legea serviciului public nr. 443-XIII din 4 mai 1995;

c) art. 32 din Legea nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 "Cu privire la statutul judecătorului".

2. Declară neconstituționale dispozițiile art. VII alin. 1 din Legea nr. 552-XIV din 28 iulie 1999, conform căruia se exclud alin. (7) și alin. (9) din art. 25 al Legii serviciului public nr. 443-XIII din 4 mai 1995 și dispozițiile art. VIII alin. 1 din Legea nr. 552-XIV, care prevede excluderea alin. (5) - (8) și (10) din art. 26 al Legii nr. 544-XIII din 20 iulie 1995 "Cu privire la statutul judecătorului".

3. Prezenta hotărîre este definitivă, nu poate fi supusă nici unei căi de atac, intră în vigoare la data adoptării și se publică în "Monitorul Oficial al Republicii Moldova".

PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE

Pavel BARBALAT

Chișinău, 27 ianuarie 2000.
Nr. 4.